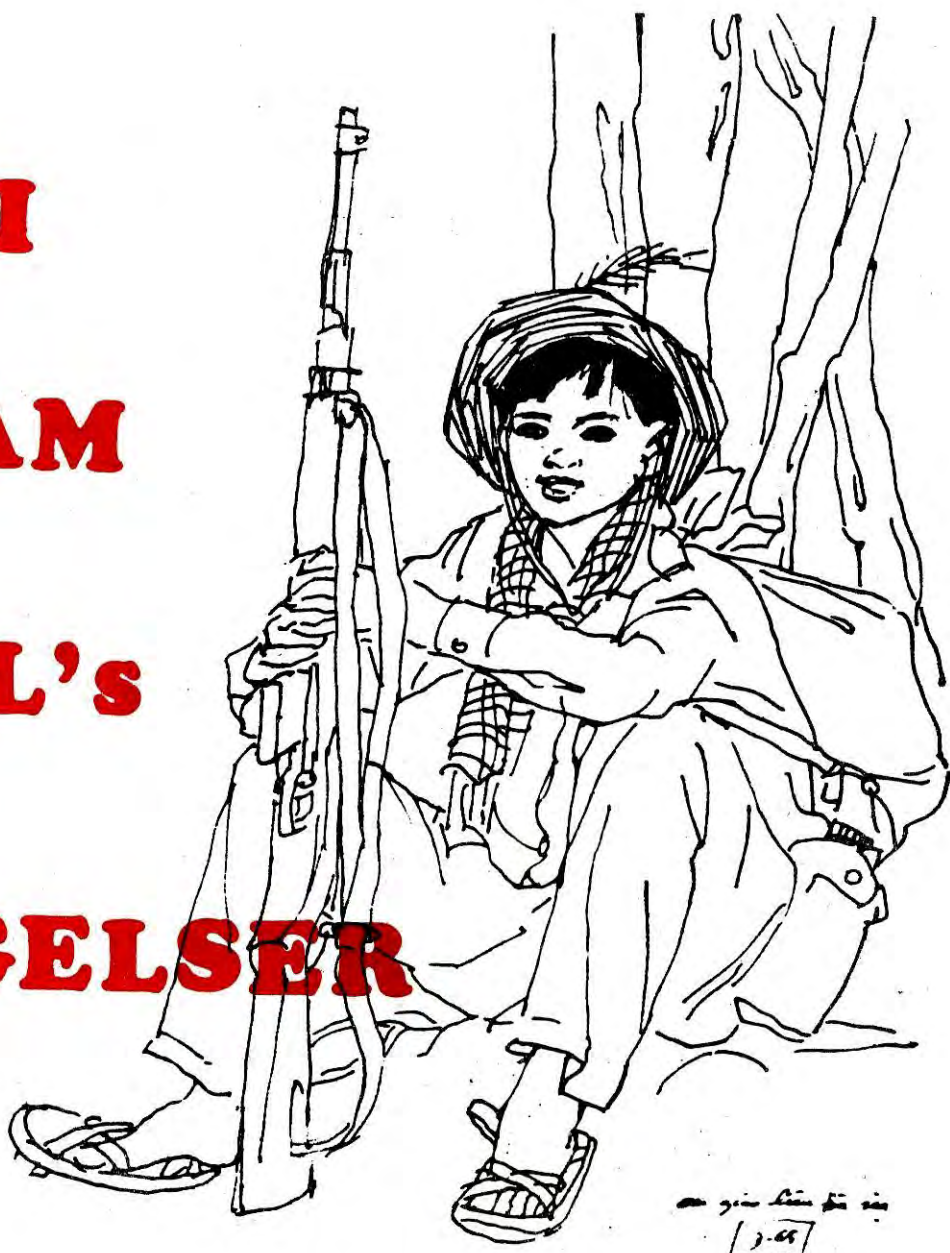

for vietnam

pris kr. 1,-
nr.1 1968 3.årgang

**FRED I
VIETNAM
PÅ FNL's
BETINGELSER**

SITUASJONEN

av harald minken

De mest framtrædende trekk ved kampene i Vietnam høsten 1967, har vært at FNL i sør har overtatt initiativet i kampene, og det er klart at en ytterligere opptrapping av krigen ikke kan redde amerikanerne.

Andre trekk er den intensiverte luftkrigen, hvor USA i et desperat forsøk mislyktes i å knekke Nord-Vietnams kampmoral, og den heftige artilliriduellen om de framskutte amerikanske støttepunkter i den demilitariserte sonen.

I mer enn tre uker forhindret ilden, fra de godt skjulte nordvietnamesiske artilleri- og rakettbatteri, videreføringa av byggearbeidene på McNamaralinja, som skal skille Nord- og Sør-Vietnam definitivt. Her kom det til de største og heftigste kamper i krigens historie, som general Westmoreland sa. Det amerikanske luftvåpnet deltok hele tida med sine B-52 bombefly, men lyktes ikke å bringe vietnamesernes artilliri til taushet. Tvert i mot: amerikanerne måtte sende nye forsterkninger til Sør-Vietnams nordlige provinser. "The Marines" ble konsentrert i første rekke ved den demilitariserte sonen, og i de stillingene som marinesoldatene tidligere hadde holdt bak fronten, rykket infanterienheter inn. Disse på sin side måtte trekkes ut av de sørlige områdene.

Konfrontert med umuligheten av å ta knekken på det vietnamesiske artilleriet, oppsto det sterke krav i den amerikanske generalstaben om innmars i Nord-Vietnam. Regjeringen i USA dementerte at man hadde slike hensikter. Men kravene viser hvilke vansker den amerikanske Vietnam-strategien står overfor.

Vanskene avspeiler seg også i de økende amerikanske tapene og deres virkning på den offentlige opinion i USA. Over 100 000 amerikanere er satt ut av spill siden krigens begynnelse. 15 000 er drept, omtrent 800 saknet og 87 000 såret. Dette er offisielle amerikanske tall; disse er helt sikkert alt for lave. Et viktig trekk er det at de amerikanske tapene nå er svært mye høyere enn de sør-vietnamesiske "regjeringstroppenes". De sistnevnte deltar svært lite i offensive operasjoner. Tross de største anstrengelser for å bygge opp en slagkraftig vietnamesisk hær (1/4 av USAs "utviklingshjelp" går til Sør-Vietnam og finansierer direkte og indirekte hæren), er det få ev enhetene som er kampdyktige og kampvillige. Dette taler tydelig om, at denne krigen ikke er vietnamesernes, men amerikanernes. Motsetninger mellom den militære nødvendighet, som tvinger amerikanerne til å holde en halv million mann i Sør-Vietnam og ofre stadig flere tusner amerikanske liv, og den politiske nødvendighet, som består i å finne konstruktive formål som amerikanerne og vietnameserne kan kjempe sammen for, er uløselig. Nåværet av 1/2 million amerikanske soldater i Vietnam har nemlig fullstendig destruktive virkninger på alle områder: Inflasjonen, korrupsjonen, forbrytelsene, flyktningeproblemet, de kulturelle og nasjonale ydmykelsene i byene og de amerikanske baseområdene, utslettelseskrigens, napalmens og den kjemiske krigføringas grusomheter i landdistriktene. Hadde det ikke vært for amerikanerne, ville Vietnam hatt fred og selvstendighet og vært samlet siden 1956.

Etter de siste gallup-tall er 41% av USAs befolkning av den oppfatning at USAs deltakelse i Vietnamkrigen er beklagelig. Det poli-

tiske liv i hele Amerika preges stadig sterkere av Vietnamkrigen. Motsetningene i ledelsen i Washington og i hele det ledende sjikt i USA blir tydeligere og tydeligere. McNamara er sparket. De fleste vil ha en snarlig avgjørelse på hele krigen. Den går Amerika på nervene og ødelegger landets prestisje. Samtidig er det klart at den militære strategien går ut på et langvarig engasjement. (Militære byggeprosjekter som vil være fullført om 3-5 år, er satt i gang).

Situasjonen er ikke ugunstig. Frigjøringsfronten vinner stadig nye seire, og det viser seg at den er i stand til å holde tritt med opptrappingen som USA nå driver så langt det er teknisk og politisk mulig, i et desperat forsøk på å knuse all motstand. Samtidig får folk over hele verden øynene opp for hva som skjer i Vietnam og lærer hva imperialisme er.

RUSSEL — TRIBUNALET

Det ble prøvd på alle måter å hindre Russel-Tribunalet's 2. sesjon. Opprinnelig tenkte statsminister Krag å benytte visumplikten til å stikke kjepper i hjulene på tiltaket. Dette ble sett på som et overgrep på ytringsfriheten, og dette ble han nødt til å gi seg på. På grunn av påtrykk fra ymse hold på dem som hadde leid ut lokaler til tribunalet i København, måtte det avholdes i Roskilde. Juryen kom hver morgen i buss til Roskilde: Ikke noe hotell der ville ta dem inn. En helt annen sak var det med journalistene som kom for å dekke rettsforhandlingene, de fikk rom der de ønsket. En kjent konservativ morgenavis hadde en vignett over referatene fra tribunalet: det forestilte et stirrende øye som skulle symbolisere Russel-tribunalet's ensidighet. Etter fire dager var øyet vekk. Det som ble rullet opp under rettsforhandlingene hadde tydeligvis gjort inntrykk.

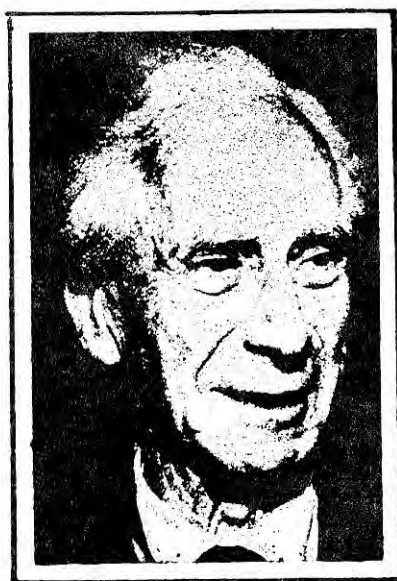
Motstanderne av tribunalet sier at man i fredens interesse bør velge tausheten. Tausheten er for disse mennesker den eneste måten vi kan gi vårt bidrag til å løse Vietnamkrigen på. Men er det riktig at den som ikke ønsker å dømme, kan stifte fred eller hjelpe

andre til det? -Intet tyder på det til denne dag. Det er ikke på grunn av mangel på u-partiske meglingstilbud og fredsforslag som bygger på gjensidige innrømmelser, at krigen fortsetter. Masser av "ukompromitterte" innflytelsesrike mennesker er oppstilt som et meningsløst mumlekor i krigsscenens bakgrunn. Den gruppe mennesker Russel har samlet i juryen, har gitt seg selv mandat til etter en grundig gjennomgang av materiellet å avsi en kjennelse i overensstemmelse med de folkerettslige regler som også USA har underkastet seg.

Den verdi man vil tillegge forarbeidet og kjennelsen kan ifølge sakens natur kun bestemmes som den uavhengighet, hederlighet og sakkunnskap man tillegger juryen, er en av de ting ved domstolen som ennå ikke er blitt trukket i tvil.

Klager fra en i saken innblandet part, lar seg avvise som subjektive. Det er vanskeligere å se bort fra kjennsgjerninger som har gjennomløpt en rettergang. Det er dette som gjør Russel-tribunalet til en trussel mot den nåværende amerikanske politikk og derfor er en rik kilde til opplysninger om krigføringen.

Nødvendig for alle som er interessert i Vietnam:

Bertrand RUSSELL

Krigsfor- brytelser i VIETNAM

hvor den gamle filosof retter et kraftig angrep på USA, samtidig som han leverer et varmhjertet forsvaret for det vietnamesiske folk.

Fåes hos alle bokhandlere. Kr. 22.—

CAPPELEN

Send denne kupongen til nærmeste bokhandler eller direkte til
J. W. Cappelens forlag, Kirkegt. 15, Oslo 1.

Vennligst send meg eks. av Russel: **Krigsforbrytelser i Vietnam**
à kr. 22.— (+ porto) i oppkrav/send regning/beløpet er vedlagt.

Navn

Adr.

.....

RUSSELL-TRIBUNALET, NOEN UTDRAK

- Flest avskårne ører ga flest öl i messen.
- Jeg ble alt for flink. En garvet Vietnam-veterans beretning om grusomhet.
- Hard kost i Roskilde.
- Sort foran hvit på fronten, hevder Vietnam-soldater.
- Vietnameserne tortureres av amerikanske soldater.

Dette er overskriftene fra noen få av dagens morgenaviser. En konservativ avis avslutter dagens referat fra Russel-tribunalet med å meddelle at USAs tredje fjernsynsselskap nå også har sendt kameraer og reportere. CBS kom først. Deretter NBC. Igår ankom ABC, hvoretter 25 amerikanske reportere og teknikere har sluttet seg til de mer enn 150 journalister fra hele verden som allerede fra Russel-tribunalets første dag møtte opp.

AMERIKANSKE SOLDATER I

VITNEBOKSEN

De to siste dagene har forhenstående amerikanske soldater avgitt vitnesbyrd for juryen. Stillheten i den overfylte salen ble bare avbrutt av en stemme som fortalte og hundreder av blitz samt film- og TV kameraenes surring. Den 23 år gamle psykologistudenten Peter Martinson var første veteran-vitne. I flere timer fortalte han hva han hadde opplevd fra november 1966 til juni i år. Han hadde erfaring. Han var blitt utdannet til spesialist på forhør av fanger. Selv hadde han prøvd å presse opplysninger ut av mer enn 100 fanger - og han hadde skrevet mer enn 1000 forhørsrapporter. Som medlem av 541 Military Intelligence Detachment hadde han/de til oppgave å skaffe opplysninger om befriellesfrontens posisjoner og bevegelser.

Vi kunne gjerne bruke tortur, bare det ikke etterlot merker....Det hjalp ikke, så slo jeg ham....Siden gjorde jeg som jeg hadde blitt fortalt av andre....Jeg tok feltelefonen min og satte ledningene fra batteriet til hendene hans og til kjønnsorganene. Han nektet fortsatt å snakke...

-Tortur anvendes i stor utstrekning av amerikanerne i Sør-Vietnam. Offisielt heter det, at det bare er sørvietnameserne som benytter tortur, men vi bruker det vi også.

Jeg har ikke deltatt i et eneste forhør hvor en av paragrafene i Genevekonvensjonen ikke ble overtrått.

Eksempel på eksempel:

-Forhøret fortsatte til langt ut på natta, og feltelefonen ble tatt i bruk. Fangen døde da kapteinen skrudde på strømmen. I legeerklæringen kom det til å hete at fangen var død av hjertefeil....Slike hendinger har gitt opphav til fyndord, nåværende Vietnam-slagord, som følgende: You get a little fieldphone, you ring him up - and he always answers....

Dette var bare ett av vitnene. Dagen etter kommer det flere. Den 25 årige amerikaner, veteran, nå nattpostbud i Cleveland, Ohio, David Tuck, og - med rystende sterk virkning, sjefssersjant Donald Duncan fra elitekorpset Special Forces, tidligere dekorert av general Westmoreland og adjutant hos McNamara. Den første forteller om ordrene fra starten:

TA INGEN FANGER!

Ta ingen fanger...De eneste gode vietnamesere er døde vietnamesere...Sersjanten vår tok en krumkniv og støtte den i fangen. Med ett skar han hodet av fangen og lot det rulle utfor skrenten...Fra helikopteret dyttet han

i 2000 meters høyde den bakbundne fangen ut, hvorpå han sa: -Jeg kastet en av gulingene overbord....I mars 1966 fikk jeg i en landsby ordre om å skyte en kvinne. Hun hadde ikke stilt seg opp sammen med de andre. Hun gikk og rotet i en stabel bord. Skyt henne, sa ofiseren, og jeg sköt....Det var vanlig at sørvietnameserne skar ørene av de drepte, motstanderne. De som kom hjem til basen med flest ører, fikk flest drinker...Når en landby skulle svis av, evakuerte vi sivilbefolkningen til en spesialleir. Med piggråd omkring. Maten måtte de tigge av soldatene. Da jeg en dag skulle kjøre noen søppelbötter vekk, kastet barna swg over dem. Mange kvinner ble drevet ut i prostitusjon...Jeg har sett en vietnamesisk fange bli anbrakt i et lite piggrådsbur hvor han nesten ikke kunne røre seg. Her satt han i brennende sol i to dager uten mat og drikke.

US - AMBASSADEN TRAKK

DEBATTANT TILBAKE

Sjefssersjanten, Donald Duncan, har fått spesialtrening i geriljabekjempelse (Han er nå journalist i det katolske tidsskriftet Ramparts).

-Det ble gitt pengepremie for hvert hjembrakt våpen og for hver drept fiende. For bevis for hver nedlagt fiende var det vanlig å bruke det høyre øret. Ørenes politiske tilhørsforhold var ikke alltid klart.

-Duncan var selv en av hærens instruktører. -Lærte sine soldater å torturere folk, å kveste deres kjønnsdeler, slå og sparke, gi elektrosjokk, henge dem opp i beina og svinge dem rundt.

Dansk TV ville arrangere dialog med en US-marines stilt til rådighet av den amerikanske ambassaden og ett av de 5 amerikanske vitnene. Vitnene aksepterte. Da Duncan hadde avlagt sitt vitnesbyrd trakk det offisielle USA sin imøtenkommenhet tilbake. En instruktør, rådgiver for Westmoreland og McNamara, mottaker av hyllestskrivelser for sin innsats - som nå hevder slike saker, tør man ikke møtes ved.

KJENNELSER:

Spørsmål 1:

Er Thailands regjering medskyldig i den aggresjon som Sambandsstatenes regjering begår i Vietnam?

JA, enstemmig.

Er Filipinenes regjering osv.

JA, enstemmig.

Er Japans regjering osv.

JA, 11 stemmer for, 3 mot.

Spørsmål 2:

Har Sambandsstatenes regjering begått aggresjon mot folket i LAOS, ifølge den definisjon som internasjonal lov gir?

JA, enstemmig.

Spørsmål 3:

Har USA's væpnede styrker benyttet eller eksperimentert med våpen som er forbudt ifølge lovene for krigsføring?

JA, enstemmig.

Spørsmål 4:

Har krigsfanger som er tatt til fange av USA's væpnede styrker, vært underkastet en behandling som er forbudt ifølge lovene for krigsføring:

JA, enstemmig.

Spørsmål 5:

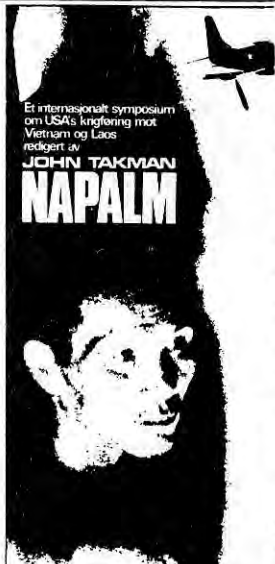
Har USA's væpnede styrker underkastet den sivile befolkning en umenneskelig behandling, som er forbudt etter internasjonal lov?

JA, enstemmig.

Spørsmål 6:

Er Sambandsstatenes regjering skyldig i folkemord mot det vietnamesiske folk?

JA, enstemmig.

Med bidrag av:

Do Xuan Hop (Vietnam)
J. B. Neilands (USA)
Phyllis Patterson (USA)
Victor Perlo (USA)
A. I. Poltorak (Sovjetunionen)
Bertrand Russell (Storbritannia)
L. I. Savinskij (Sovjetunionen)
R. L. M. Synge (Storbritannia)
John Takman (Sverige)
Peter Weiss (Sverige)

FORLAGET NY DAG
Grønlandsleiret 39
Tlf. 68 96 02

ELAN
BØKENE

DET TREDJE AMERIKA

Motstanden mot den amerikanske krigsföringen i Vietnam ökar också i USA. Men motivene til motstanderne er svært forskjellige. Tidligere snakket man om "det andre Amerika", og mente da alle som gikk i mot sitt lands krig, men nå er det grunn til å bruke en ny betegnelse, "det tredje Amerika", det er det nye venstre i amerikansk politikk, som er i mot, ikke bare krigen i Vietnam, de ser på sitt lands utenrikspolitikk som en helhet og krigen er bare et av de utslag denne politikken har fått. Derfor sa Stokely Carmichael da han var i Oslo at FNLs kamp også var den amerikanske negers kamp. Det nye venstre ser sammenhengen mellom ghettosene i storbyene, utbyttingen i Latin-Amerika og krigen i Vietnam. For dem er det ikke noe mål i seg selv at krigen slutter. Målet er å forandre det amerikanske system slik at USA ikke blir skyld i nye Vietnamkriger. Mot "det tredje Amerika" står ikke bare "haukene" i Washington, men også de gamle liberale politikerne som ser Vietnamkrigen som en isolert begivenhet, en arbeidsulykke som først og fremst skyldes Johnson. Det er Fulbright, Eugene McCarthy, Schlesinger og en lang rekke velmenende liberalere på venstrefløyen i det Demokratiske parti. De hevder at krigen blir slutt og at verdens tillit til USA blir gjenopprettet så snart man blir kvitt Johnson, at Kennedy aldri ville ført krigen. De glemmer at det var Kennedy som begynte den første opptrappingen i Vietnam. Liberalerne er redde "det tredje Amerika", de har en følelse av at systemet er i ferd med å bryte sammen og at det ikke lenger nytter å satse på det Demokratiske parti. De vet ikke lenger hvor de står. For å styrke sin egen posisjon og for å vise hvilken holdning de har til krigen, har de lansert Senator Eugene McCarthy som presidentkandidat, han stiller med det klart uttrykte program at han vil ha slutt på krigen og gå til bombestans og eventuell tilbaketrekking av de amerikanske styrkene. Men han har også en annen hensikt med kandidaturet. På den pressekonferansen der han offentliggjorde at han ville stille, sa han: "Jeg håper at min utfordring (mot Johnson) kan hindre følelsen av politisk hjelpsløshet å bre seg og gi mange mennesker igjen troen på Amerika og den amerikanske regjering."

Det nye venstre ser med blidere øyne på Mc Carthy og hans likesinnede, enn på Johnson og Rusk. Men de stoler ikke på dem. De vet at liberalerne har solgt seg tidligere. I sin tid var Humphrey liberalernes store håp og de vet hva som skjedde med ham. Det var det tredje Amerika som arrangerte marsjen mot Pentagon. Det er en høyst uensartet gruppe, studenter, professorer, radikale fagforeningsfolk, intellektuelle kunstnere, black power tilhengere, drop outs og aktivister og organisatorer fra ghettosene og slumstrøkene. De er uenige om mange ting, men en ting har de felles; en dyp mistro til sitt lands politiske system og ledere. Den viktigste organisasjonen innen denne delen av amerikansk politikk er SDS (Students for a Democratic Society). Organisasjonen har underavdelinger på de fleste større universiteter i USA, den sender organisatorer inn i slumstrøkene for å skape en basis for radikal politikk blant landets fattige. Til en viss grad mangler SDS en fast ideologi, men hva som mangler i ideologisk grunnlag, tar de igjen i praktisk arbeid. De har sendt ut en håndbok om hvordan man skal lure seg unna militærtjeneste.

Siden det tredje Amerika er i håpløst mindretall i landet, er det viktigste for bevegelsen, ved siden av å organisere sine tilhengere, å demonstrere. I det siste har den viktigste demonstrasjonsformen, ved siden av marsjer, vært brenning av vernepliktsbøker. Dette er straffbart og medfører som regel fem års fengsel. Forsida på desembernummeret av det tredje Amerikas fremste organ, Ramparts Magazine, var et fotografi av de brennende vernepliktsbøkene til bladets fire redaktører.

Det tredje Amerika representerer de kreftene i det amerikanske samfunn som viser at krigsmaskinen har en samvittighet. De kjemper en kamp mot et system som de er en del av, men som de ikke ønsker å gjøres ansvarlige for. De vil forandre dette systemet og de trenger vår hjelp til å gjøre det.

helge rønning

Balladen om Lyndon

Jag heter Lyndon Johnson, mitt namn är kanske känt
Jag styr Förenta Staterna, jag är dess president
Och får väl va' belåten att det har slutat så
Ty särskilt mycket längre kan en streber knappast nå
Nej, särskilt mycket längre kan en streber knappast nå

Jag tycker själv jag är en förträfflig president
Jag ser mig om i staterna på allt som här har hänt
Att negrerna får rösta det har jag drivit fram
Så nu kan ingen klaga när de stupar i Vietnam
Nej, nu kan ingen klaga när de stupar i Vietnam

Det var nu inte detta jag skulle tala om
För det blev goda tider här hos oss när kriget kom
Och Vietnams änkor måste förstå att det är bra
Att det går färre arbetslösa här i USA
Att det går färre arbetslösa här i USA

Det är emot det onda i världen som vi slåss
Det märks på alla dem som fått dollar ifrån oss
I kampen emot gudlöshet, synd och kommunism
Och därmed menas allt som står till vänster om fascism
Ja, därmed menas allt som står till vänster om fascism

Vi kämpar för vår frihet var helst vi kommer åt
Och hotas den i fjärran land så kommer vi med båt
För friheten den kostar och vill vi ha den kvar
Så måste den betalas utav dem som ingen har
Så måste den betalas utav dem som ingen har

Om någon stackars guling torteras är ju trist
Men vi tar inga risker det kan va' en kommunist
Och byarna som bombas visst är det synd och skam
Men hellre ser jag döda barn än röda i Vietnam
Ja, hellre ser jag döda barn än röda i Vietnam

Anders Källström

JOHNSON I ORD — OG GJERNING

av odd erik germundson

Skal vi tro på president Johnsons vilje til å få slutt på folkemordet i Vietnam? Er hans "fredsfølere", hans bombestansløfter, hans ønske om å forhandle med hvem som helst - når som helst, annet enn simple propaganda-trick? Den amerikanske president har gjort noen "peace calls" fra tid til annen. La oss se på noen konkrete eksempler på denne "search for peace"-politikken:

Johnson i en tale i Baltimore 7. april 1965: "Vi skal aldri være ammenmann ut når det gjelder å finne en fredelig løsning på Vietnam-krigen. Vi vil prøve å hindre konflikten fra å utvide seg."

- + 17 dager etter ga han ordre om at hele Vietnams territorium med tiliggende hav-områder skulle betraktes som operasjonsfelt for U.S.-styrkene.
- + Samtidig ble den økonomiske støtten til marionettregjeringas militære operasjoner økt med 650 millioner kroner, til 2,1 milliarder kroner.
- + 45 000 nye marinesoldater ble post inn i landet.
- + Kampfly og strategiske bombefly av typen B-52 begynte massakrene av sivilbefolkningen: Skoler og sykehus ble bombet til grunnen, napalm og giftgass ble tatt i bruk.

Johnson i en tale i Washington 28. juli 1965: "Jeg har slått fast offentlig om og om igjen Amerikas vilje til å oppta be-tingelsesløse forhandlinger med enhver regje- ring, hvor som helst, når som helst."

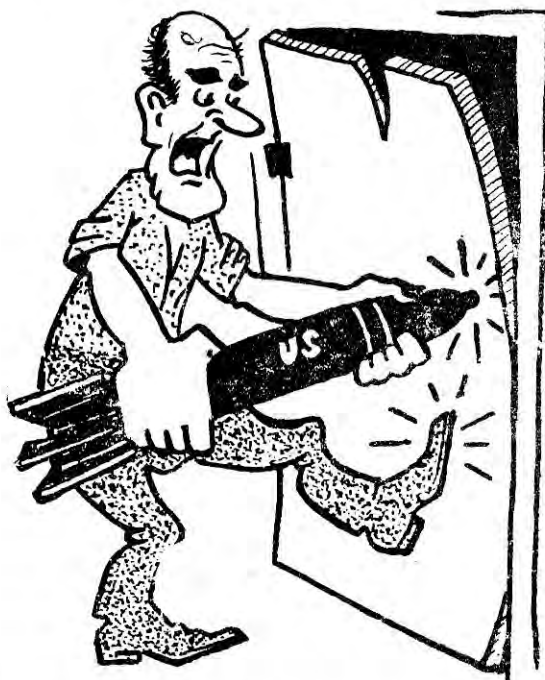
- + Kort tid etter denne talen var tallet på amerikanske soldater økt fra 80 000 til 180 000.
- + Den amerikanske kongressen økte bevilgningene til krigen i Vietnam slik at det for 1965 ble budsjettert over 12 milli- arder kroner totalt.
- + Terrorbombingen av Nord-Vietnam omfattet plutselig områder i utkantene av Hanoi og Haiphong, steder med tett sivil befolkning uten noen strategiske mål, dessuten daman- legg, elektrisitetsverk, meteorologiske sta- sjoner.....

- + Bruken av giftgass, napalm og fragment- bomber ble stadig mer barbarisk.

Johnson i desember 1965: "Vi vil banke på alle dører for fred". "Søken etter fred"-bløffen ble underbygd av et dokument, kalt "The Heart of the Problem", der han i fjorten punkter skisserte hvordan USA skulle kunne hve i land en ærefull fred. Her be- gynte han også å lokke med sine bombestans- løfter.

- + På samme tid ba han Kongressen om tilleggs- bevilgninger på milliarder av kroner.
- + Titusner nye soldater ble sendt til Sør- Vietnam.
- + Johnson ga ordre til "drep alle, brenn alt, ødelegg alt"-taktikken som et ledd i "pas- siviseringen" av små landsbyer i sør.
- + I løpet av få uker gjennomførte amerikanske bombefly over 400 raids mot tett befolk- ete områder i Nord-Vietnam.

Johnson på pressekonferanse i Det Hvite Hus 17. og 18. juni 1966: "Vi er til er- hver tid villige til fredsavtaler med enhver regjering, når som helst, hvor som helst." Og "Vi skal vinne en ærefull fred i Vietnam".

Johnson banker på alle dører for fred

- + Få dager etter var 18 000 nye soldater avsendt til Sør-Vietnam.
- + En uke etter gjennomførte amerikanske bombefly vildsomme angrep i utkantene av Hanoi og Haiphong. Bombingen av diker og damanlegg ble intensivert med sikte på å lage oversvømmelser og seinere uttørking av jordbruksområdene.

De overstående eksempler fra en tid tilbake, er stadig blitt gjentatt med jevne mellomrom, uten at fredsløftene har hatt noe reelt innhold. Siste gang "search for peace"-bløffen avslørte seg, var i september 1967, da Johnsons FN-ambassadør, Arthur Goldberg, i et innlegg i FN's hovedforsamling understreket USA's vilje til å slutte terrorbombingen av Nord-Vietnam, og poengterte at en måtte finne en politisk løsning på hele Vietnam-problemet, en løsning som ikke var basert på militære seire, men på politiske forhandlinger.

- + Og hvordan fulgte Johnson opp disse vakre ordene? Han ba Kongressen om å få sende tilsammen 200 000 nye soldater til Vietnam fram til sommeren 1968.
- + Samme måned godkjente USA's kongress det hittil største militærbudsjett i USA's historie, 490 milliarder kroner. Av dette går ca. 40% til Vietnamkrigen.
- + Terrorbombingen i nord ble sterk intensivert og fikk et uhyggelig preg av nesten utelukkende å være rettet mot sivile mål, med den eneste hensikt å utmatte det vietnamesiske folk økonomisk, og ødelegge dets kampmoral. Eksempel: En liten provins, Thai Binh, praktisk talt uten "strategiske" mål, er blitt terrorbombet

Dagens Nyheter, Stockholm.
"May I speak to the United Nations?"

491 ganger fra januar 1967 til slutten av oktober. Dette eksemplet er ikke noe isolert eksempel. Opptrappinga av luftkrigen mot Nord-Vietnam og de økende, men mislykte forsøkene på å vinne en militær seier i sør, står i skjærende motsetning til offisielle amerikanske fredsløfter.

Og når det gjelder Johnsons bombestansløfter og de korte perioder med amerikansk bombestans som hittil har vært gjennomført, skal vi fortsatt la oss lure til å tro at disse er uttrykk for oppriktig vilje til å gi det vietnamesiske folk den fred og frihet de har kjempet for i over 20 år? Vi må ha klart for oss at Johnson ikke lover bombestans bare fordi han på bunnen har et godt hjerte. USA stiller sine egne betingelser for at bombingen skal opphøre, og dersom ikke disse betingelser blir oppfylte, blir terrorbombingen intensivert.

Det vietnamesiske folk har gjentatte ganger uttrykt sitt oppriktige ønske om fred. Men i sitt eget land må de få oppnå en fred på sine egne betingelser. Vietnamerne lar seg ikke underkaste imperialistiske bombetrusler, de vil ikke forhandle med bomber hengende over hodet. President Johnson vifter med palmetlader i den ene handa og kaster napalmbomber med den andre. Dette er imperialismens janusansikt, slik det framstår både i Vietnam og i andre deler av verden som ligger under for imperialistisk maktpolitikk. Det vietnamesiske folk har klart gitt til kjennet at det ikke driver noen form for byttehandel med imperialister. Vi i Norge må dele dette syn. USA må ut av Vietnam.

Av hver dollar som betales inn i USA, går 16 cent til Vietnamkrigen. Den vil koste mer enn 20 milliarder dollar i år. Til sammenlikning kan nevnes at forsvarsbudsjettet i Nord-Vietnam er på 47,1 millioner dollar. (Tall fra "Newsweek".)

BREV TIL L.B.J.

Dette brevet ble sendt til LBJ av en ung amerikaner fra Detroit.

hei, mr. president,

dette er svaret på et brev som jeg nylig fikk fra deg og som beordret meg til å melde meg til tjeneste i den amerikanske hær. du kan ta de innkallelser å kjøre den opp i ræva på deg.

jeg tror på frihet, og retten til å være lykkelig, jeg tror ikke på deg. jeg stemmer ikke på kandidater som er fulle av dritt, jeg betaler ikke skatt til krigere, jeg bærer ikke en morders uniform. jeg er et menneske.

du drepte en god venn av meg. han var utkjørt. hele sitt liv kjempet han for sin rett til å være menneske mot dette samfunns onde institusjoner. da han var 21, var han en gammel mann, alt for sliten til å sette seg mot militærtjenesten. de sendte ham hjem fra vietnam i en kiste.

du knuste hjertet på en annen god venn av meg. han var religiøs. han sa til hæren at han ikke kunne tjene den fordi det stred mot læren til hans gud, jesus kristus. i tre år råtnet han vekk i et fengsel.

jeg er ikke trøtt og jeg er ingen idealist. du må fange meg.

hvordan sover du om natta, mr. president/ blir du plaget av spøkelsene til de menn, kvinner og barn som du har myrdet/ blir dine drømmer ødelagt av deres dødsskrik/tror du på rettferdighet etter døden/hva med reinkarnasjon/ville det ikke være göy om du gjenoppsto i ditt neste liv som en virus, en øgle eller en sultende gul mann hvis skjebne det var å bli brent levende fordi han var sulten.

neste gang du går i en gate i amerika, se folk dypt i øynene og du vil få øye på meg.

i vrede din

1-A

MOT USA-IMPERIALISMEN!

av per olav marcussen

Han lente seg frem i stolen.
Stemmen ble lavere, han hvisket nesten:
- Crear dos, tres muchos Vietnam!

Che Guevaras oppfordring til verdens revolusjonære ble sitert på originalspråket.

Deretter gikk Stokely CHARMICHAEL tiltake til engelsken:
- To create many Vietnams, that is the watchword.

Og han forklarte:
- Jeg er en svart amerikaner. Mitt arbeid er å kjempe for å oppnå Black Power - svart makt i USA.

Men samtidig er denne kampen en håndsrekning til svarte mennesker verden over som også er i ferd med å reise seg mot vår felles fiende: Imperialismen. Og da i første rekke den amerikanske imperialismen.

Det finnes en forbindelse mellom negrenes frihetskamp i USA og kampen for retten til å bestemme over seg selv som de undertrykte folkene i Latin-Amerika, Asia og Afrika fører.

Denne forbindelse består i første rekke av det faktum at vi alle har en annen hudfarve enn hvit, vi er svarte, brune eller gule.

Deretter utbyttes og undertrykkes vi alle av imperialismen, av det kapitalistiske systemet.

SNCC betyr støtte til fnl

Enhver motstand mot USA-imperialismen betyr derfor en støtte for oss i SNCC, for oss som representerer det ene settet av USA's kolonier: Det settet som befinner seg innenfor landets grenser.

Men: At vi nå begynner å organisere oss i Amerika betyr også en støtte til for eksempel det kjempende vietnamesiske folket. Det betyr at vi engasjerer USA på nok et frontavsnitt, at vi legger beslag på militære og økonomiske ressurser som ellers kunne ha blitt tilført de amerikanske styrkene i Vietnam.

Og når geriljastyrkene i Latin-Amerika slår til mot regjeringsstyrker, skapes nok en faretruende situasjon for politimannen USA. Nok et økonomisk interesseområde utsettes for "fare". Johnson må gripe inn for å "forsvare amerikanske interesser" og å "bevare demokratiet".

Jeg kan avsi min dom!

- Stokely Carmichael, du har selv nylig besøkt Vietnam. Hva er dine inntrykk av situasjonen der nå?

- La meg svare slik: Jeg skulle delta i Russel-tribunalets andre sesjon i november. Av ulike årsaker var det ikke mulig for meg å være tilstede hele tiden.

Da jeg endelig fikk anledning til å reise til Roskilde, hadde jeg fra flere hold fått høre: Du kan ikke delta i domsavsigelsen, du har ikke overvært hele tribunal-sesjonen.

Til det svarte jeg: Nettopp jeg kan uttale meg. Og avsi min dom. Jeg har vært i Vietnam!

"verdens modigste folk"

Og han legger til:

- Jeg kan bare beklage at Russel-tribunalet ikke har kunnet avsi annet enn moralske dom-

mer. At vi ikke kan foreta straffeutmåling og håndheve dommene.

Så om Vietnam: Vietnameserne er verdens modigste folk. Jeg håper - og tror - at de holder ut og tvinger USA til å trekke seg ut. Vietnameserne vil heller gi sine liv enn fortsatt være slaver under en kolonimakt.

Vietnameserne er våre brødre og vi beundrer dem.

Vi må ikke glemme at den krig de utkjemper er den tredje verdenskrig. Og at de slåss på vegne av alle verdens andre undertrykte folkeslag. Det er de som kjemper fordi vi er for feige!

Nettopp derfor er det så viktig - som jeg sa tidligere - at vi organiserer motstand mot USA-imperialismen på mange felter. Derfor er mitt mål at vi svarte amerikanere skal bli frontavsnitt nr. 2. Da er vi på vei til å oppfylle Che Guevaras befaling: Skap to, tre - mange Vietnamkriger.

hell no, we won't go

- Din organisasjon, SNCC, motarbeider at svarte amerikanere blir utkalt til tjenestegjøring i USA's Vietnam-styrker?

- Selvfølgelig. Vi vil ikke at svarte skal drepe svarte. Vi vil ikke at farvede skal delta i USA's folkemordskrig i Vietnam.

Og en annen meget viktig årsak til at vi oppfordrer til militærnektelse er det faktum at negrene svarer for de største prosenttallene på tapslistene. Det er de svarte som ofrer sine liv!

Carmichael gir noen tall for å underbygge sine påstander:

- SNCC hevder at 40 prosent av de tjenestegjørende i Vietnam er negre. Og at blant de som befinner seg i de fremste frontlinjene er det hele 70 prosent negre!

farvede som kanonföde

Selv de offisielle amerikanske statistikkene viser at de svarte blir brukt som kanonföde: Negrene utgjør 15 prosent av samtlige i Vietnam, 22,8 prosent av de stridende!

At døden herjer sterkest blant de svarte soldatene kan forklares slik: De blir plassert i de mest utsatte hærenhetene fordi de grunnet rasediskrimineringens virkninger i USA ikke har noen særlig utdannelse, ikke har spesialkunnskaper.

Og da blir de satt til å utføre de enkleste gjøremålene: Å trekke i avtrekkeren på et gevær eller å gå i nærkamp med FNL-styrkene.

- Vietnam-bevegelsen i Norge har begynt å føye parolen "Bekjemp USA-imperialismen" til de tidligere brukte som krever full bombestans og full støtte til FNL. Er det riktig å trekke en kamp mot imperialismen inn i den pågående Vietnam-krig?

- JA! Vietnam-krigen er jo en kamp nettopp mot USA-imperialismen, for nasjonal selvstendighet og selvstyre.

imperialismen = blekksprut

USA kan sammenliknes med en kjempemessig blekksprut hvis hjerne og kropp befinner seg i USA, men hvis utall av tentakler slynger seg ut over hele verden.

At vietnameserne nå er i ferd med å kappe av en tentakkel betyr likevel at det vil være mange igjen. Derfor må USA-imperialismen bekjempes flere steder slik at blekksprutens tentakler blir forsvaket. Slik at vietnameserne får indirekte støtte til sin heroiske kamp.

Slutter Stokely Carmichael, tidligere leder av SNCC - Student Non-violent Coordinating Committee.

I midten av august holdt FNL en ekstraordinær kongress i et befridd område av Sør-Vietnam og vedtok et nytt politisk program.

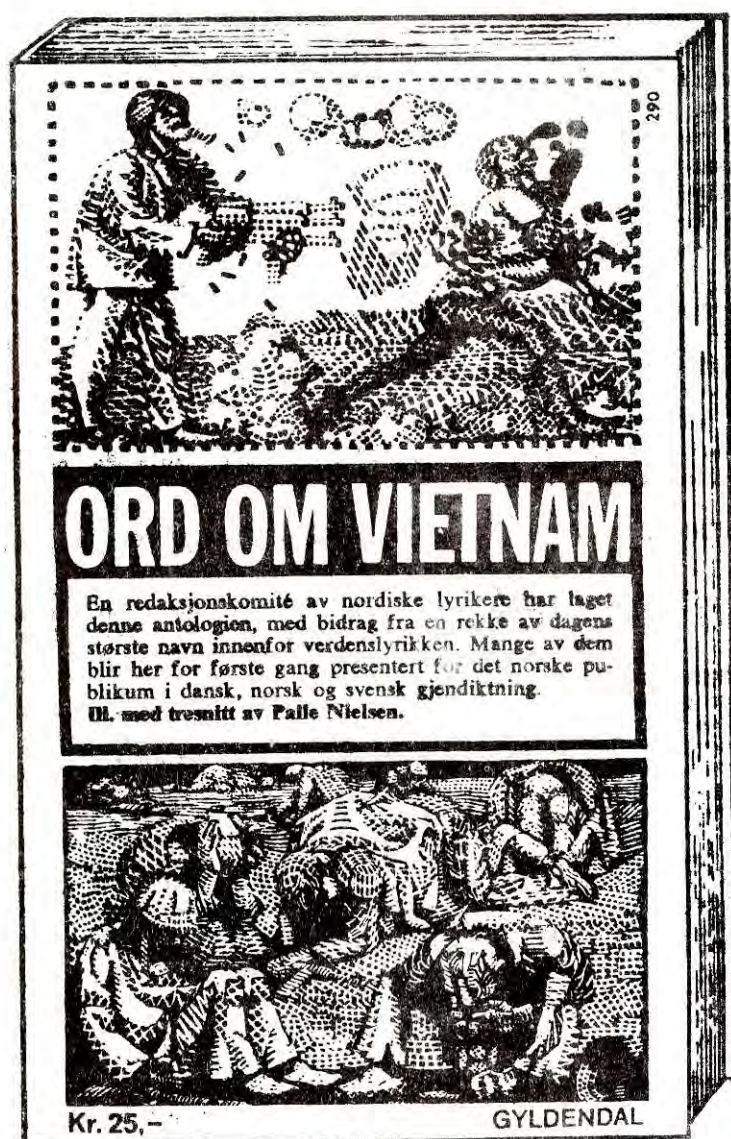
Kongressen symboliserer, sier det vedtatte kommunike, Sør-Vietnams folk og vepnede styrkers styrketilvekst under sju år etter FNIs fødsel og særlig etter den seierrike kampen mot de amerikanske angriperne de to seineste terrorperiodene.

Gjennom en lang og hard kamp har det sør-vietnamesiske folket bygget opp en mektig politisk og militær styrke og er nå i en seierrik og offensiv stilling. Aldri før har forutsetningene vært så gode for å helt beseire de amerikanske angriperne og deres lakeier (håndlangere). Frontens prestisje

har vokst stadig både i Vietnam og i hele verden. Fronten har virkelig blitt det sør-vietnamesiske folks eneste sanne representant, sier kommunikeet.

Kongressen oppfordrer befrielsesstyrkene til heltmodig å gå til angrep på alle fronter, forsvare og utvide de befrieede områdene, og beskytte folkets liv og eiendom.

Kongressen oppfordrer folket i de befrieede områdene til å utvide kampen, øke produksjonen og delta ivrig i befrielseskampen med materiell og stridene, og oppfordrer folket i okkuperte områder til å forene seg med resten av folket for å bekjempe USA-imperialistene og deres lakeier.

IMPERIALISME:

Johnson:

"Noen rådgivere oppfører seg som om Amerika var en liten nasjon med små interesser, og som om verdenshavene var dobbelt så brede".

Humphrey:

"De Forente Stater har soldater stående i Vietnam fordi De Forente Staters egen sikkerhet står på spill. Fienden må vite at vi aldri gir opp, og blir stående der til jobben er gjort".

(Neue Züricher Zeitung 1.10.67)

Johnson:

"En kommunistisk seier i Sør-Vietnam ville true ikke bare hele Sørøstasia, men også livsviktige interesser til De Forente Stater".

(Neue Züricher Zeitung 1.10.67)

HOVEDPUNKTENE I FNL's PROGRAM

Forene hele folket for å bekjempe de amerikanske angriperne og redde landet.

Å forene hele folket, besluttosomt beseire USA-imperialismens angrepskrig, styrte den marionettadministrasjon som lakeiene deres har bygd, og opprette en bred nasjonal demokratisk administrasjon. Bygge et uavhengig, demokratisk, fredelig, nøytralt og blomstrende Sør-Vietnam.

1. Opprette et bredt demokratisk og framskrittvennlig regime
-å avskaffe det forkledde kolonistynet som USA-imperialistene har opprettet;
-å holde frie valg til en nasjonalforsamling.
2. Bygge en uavhengig og suveren økonomi og forbedre folkets levestandard
-å avskaffe USA-imperialistenes monopol og økonomiske underkuelse.
3. Gjennomføre en jordreform og virkeliggjøre parolen: Jorden til den som bruker den.
4. Bygge opp en nasjonal, demokratisk kultur og oppfostring, utvikle vitenskap og teknologi, utvikle et helsevernssystem.
5. Garantere arbeidernes og tjenestemennenes rettigheter.
6. Bygge opp Sør-Vietnams frigjøringshær til en mektig styrke for å befri folket og forsvare fedrelandet.
7. Vise takknemlighet overfor martyrene, ta hånd om krigsinvalidene og belønne de som har utmerket seg i kamp.
8. Organisere en sosialomsorg.
9. Gjennomføre likhet mellom mann og kvinne.
10. Styrke enigheten mellom de forskjellige nasjonaliteter.
11. Respekttere trosfriheten.
12. Ønske offiserer og tjenestemenn fra marionett hæren og tjenestemenn fra administrasjonen i Saigon velkommen tilbake til den rettferdige saken.
13. Beskytte rettighetene og interessene til vietnameserne i utlandet.
14. Beskytte utenlandske statsborgeres legitime rettigheter og interesser i Sør-Vietnam.

Gjennopprette de normale forbindelser mellom Nord- og Sør-Vietnam og fortsette å arbeide for fredelig gjenforening av landet.

Vietnam er et udelelig hele, og det vietnamesiske folket er én nasjon. Ingen kraft kan dele vårt fedreland, og gjenforening av landet er hele vårt folks første mål. Vietnam må gjenforenes.

Føre en fredelig og normal utenrikspolitikk.

Vårt folks kamp mot det amerikanske angrepet for fedrelandets reddning er en svært vanskelig, men ærefull sak. Den rører ikke bare vårt folks situasjon nå og for kommende generasjoner, men alle folk i verden som kjemper for fred, nasjonal uavhengighet, demokrati og sosialt framskritt.

Vårt folks kamp mot det amerikanske angrepet for fedrelandets reddning er en rettferdig sak. Folket i landet vårt er forenet i sin besluttosomhet i å kjempe og beseire de amerikanske angriperne og deres håndlangere. Vi seirer og kommer sikkert til å vinne den endelige seieren.

“VÅRT HAT BLIR TIL ENERGI!”

NORD-VIETNAMS ØKONOMI BLOMSTRER UNDER BOMBENE

av odd erik germundsson

I over tre år har nå det nordvietnamesiske folket blitt herjet av den amerikanske terrorbombinga. USA ga bombinga i begynnelsen et offisielt preg av å være strategisk rettet, men i de siste par åra har hele verden blitt klar over at de daglige bomberaidenes eneste formål er å utmatte Nord-Vietnam: ødelege vietnamesernes kampmoral, knuse økonomien og fjerne næringsgrunnet.

Denne terrorpolitikken har vært feilslått, noe til og med McNamara har måttet innrømme. Splintbomber, napalm, ødelagte demringer, raserte landsbyer, klasserom og lasarettet stenet med barneblod skaper ikke annet enn hat, et enormt hat rettet mot USA og alle USA's vasallnasjoner rundt om i verden.

Og de eneste praktiske konsekvenser det vietnamesiske folk tar av sitt hat, er å arbeide mer intenst enn noen sinne. Vietnameserne veit hva de kjemper for og hvem de kjemper mot, og de har innsett at den eneste måten en bekjemper verdens største imperialistiske krigsmaskin på, er å arbeide fra morgen til kveld. "Vårt hat skaper energi!", smiler de triumferende og viser resten av verden hvordan millioner flittige hender i løpet av få år har klart å omdanne et utbyttet feudalsamfunn, arven etter de franske koloniherrer, til et av Sørøst Asias mest produktive og best utviklete industrisamfunn, styrt av sosialistisk planøkonomi.

Når vietnameserne sier at de kan fortsette å kjempe i 20 år til om så er, uttrykker de ikke bare en ukuelig kampvilje. Landets økonomi blir planlagt med sikte på dette. Allerede lenge før Pentagon hadde begynt å utarbeide detaljerte planer for terrorbombinga av de store befolknings- og industrisentra i Nord-Vietnam, var evakuering av folk og desentralisering av industri begynt.

Det viktigste prinsipp i den nord-vietnamesiske planøkonomien idag, er desentralisering med sikte på gjøre hver region og hver provins økonomisk sjølforsørgende. Hensikten med dette er for det første at noen få bomberaid ikke skal kunne ødelegge noen vesentlig del av produksjonen i en enkelt næringsgrein, dessuten at en følger det sosialistiske prinsipp om at merverdien av industriproduksjonen ikke bare skal komme befolkninga i enkelte industrisentra til gode, men at hele landet skal dra nytte av en slik produksjon.

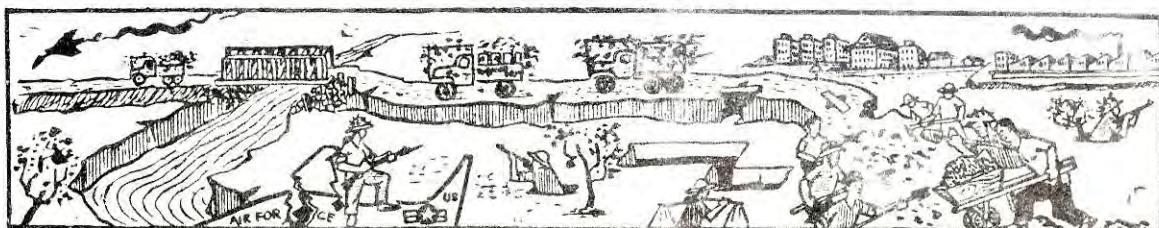
DESENTRALISERING

I stedet for å ha sentraliserte kraftverk, som er lette mål for de amerikanske bombene, blir hver småby idag forsynt med egenprodusert elektrisk kraft. Siden de amerikanske bombetoktene for alvor startet i begynnelsen av 1965, har hundrevis av byer og landsbyer fått elektrisitet, som ikke hadde det før 1965.

I tekstilproduksjonen ble i 1967 nesten 50% av varene produsert av nyopprettete regionale og lokale småenheter. Det er nå minst en produksjonsenhet i hver provins.

Sukkerproduksjonen var før bombingene tok til, i hovedsaka avhengig av én stor fabrikk i Viet Tri. En ventet i lengre tid på at denne fabrikken skulle bli bombet. Men da dette til slutt skjedde, eksisterte det 23 nye produksjonsenheter som tilsammen hadde en like stor kapasitet som fabrikken i Viet Tri, og med langt mindre transportkostnader enn tidligere.

I provinser der det aldri tidligere har vært industri, er det blitt bygd maskinfabrikker for utrustning til industri, jordbruk og transport, og det er opprettet små-

fabrikker for produksjon av kunstgjødsel, sement, insektpulver, poreselen, fyrstikker, sigaretter, sukker, tekstiler, papir og andre forbruksartikler. Investeringene i slike industrier ble fordoblet i løpet av 1966. Småfabrikkene blomstrer under bombe-regnet.

Hver fabrikk er ikke bare en godt kamouflert produksjonsenhet, men også en sterk forsvarsenhet med kontinuerlig økt ved moderne antiluftskytsvåpen. Dersom krafttilførselen plutselig skulle stoppe opp, er alt maskineri bygget med sikte på pedaldrift. Det tar bare tre til tolv minutter før produksjonen er i gang igjen og er et kraftbrudd.

Da amerikanerne også begynte å bombe fiskeflåten med sikte på å ramme forsyningene av fisk til produksjonen av næringsmidlet "nuoc nam", som i Vietnam er det viktigste næringsmidlet nest etter ris, fant vietnameserne fram til en metode som kunne utvikle Nuoc nam av soyabønner, jordnøtter og andre planter. De utviklet et standard produksjonsanlegg for denne metoden, og idag blir nuoc nam produsert i hver eneste provins i Nord-Vietnam.

Når det gjelder blomstringa i jordbruket, er det lille distriktet N.10 i den fjerde sonen, et typisk eksempel for situasjonen. Gjennom distriktet går Nord-Vietnams riksvei 1 og en jernbanelinje, forøvrig finnes det ingen strategiske mål. Næringsgrunnlaget er nesten utelukkende basert på jordbruk.

N.10 er likevet et av de mest utsatte mål for de amerikanske bombetoktene. Allerede i 1965 ble det gjennomført 700 tokter mot distriktet, og det ble sluppet over 10 000 bomber. I løpet av 1965 og 1966 ble det gjennomsnittlig sluppet 90 bomber pr. kvadratkilometer, 4 pr. hektar dyrket mark, 508 pr. kilometer vei og 108 på hver landsby. Bortsett fra alle de liv som er gått tapt, er det klart at slike masseødeleggelser kunne ha alvorlige følger om det ikke hadde vært for vietnamesernes ubetydelige kampmot og vilje til å gjenoppbygge alt nye bedre enn det som er blitt ødelagt.

I oppbygginga av jordbruket har innbyggerne først og fremst satsset på å lage små og store overrislingsanlegg, der regntid og tørke tidligere bestemte produksjonen. Tusener av distriktets innbyggere har bygd dammer, kanaler og dreneringsgrøfter. I 1965 ble 2 800 mill. kubikkmeter jord gravd vekk, like mye som til sammen i de 4 foregående år i fredstid. I 1966 ble 3 600 mill. kubikkmeter jord flyttet på, eller ca. 93 kubikkmeter pr. jordbruksarbeider.

Denne kjempeinnsatsen har gitt seg utslag i jordbruksproduksjonen: totalverdien av produksjonen i 1965 lå 15 prosent høyere enn i fredsåret 1964, og avkastninga pr. flateenhet var 10 prosent høyere i 1965 enn i 1964. Denne produksjonsøkninga har fortsatt i samme tempo helt fram til idag.

Når det gjelder småindustriproduksjonen, har økninga vært dobbel så høy som tallene for jordbruket, produksjonen av f.eks. båter har til og med blitt fordoblet. Mange nye vare-slag er satt i produksjon.

Eksemplet N.10 viser oss at selv de mest bombete distrikter opplever store økonomiske oppsving under de amerikanske terrorbombinga. Hele Nord-Vietnam har i løpet av få år endret sin økonomiske grunnstruktur slik at landets økonomi ikke blir vesentlig rammet av bombene. Selv om en erkelt del av de ulike produksjonsgreiner blir rammet, vil det aldri lykkes fienden å rette noe avgjørende slag mot økonomien. Og når vietnameserne kvitterer for bombene med fordoblet arbeidsinnsats, er det eneste resultat blitt en sterk økonomisk vekst.

Tilbake står den amerikanske terrorbombinga som det glade vanvidd.

NGUYEN VAN DONG

FNL's MOSKVA-AMBASSADÖR OM FNL's VEKST OG RESULTATER

1960 Situasjonen i sør var vanskelig for opprettelsen av fronten. Amerikanerne hadde da sine rådgivere der, som drev kamp mot folket, og som hindret at Genève-forhandlingene ble gjenopptatt. De revolusjonære kreftene hadde ingen våpen, ingen soldater.

1964 4 år etter kunne folket notere seg for mange seire mot amerikanerne og deres puppets. For da hadde vi frigjort 4/5 av territoriet og 2/3 av folket. Det ble derfor klart for USA at hvis de ikke satte inn tropper, så ville regjeringen falle.

1965 USA sendte 200 000 mann som satte inn et motangrep mot FNL. USA gjorde imidlertid en feil, fordi de trodde de kunne gjøre det samme som i Korea, men det gikk ikke, da de møtte en sterkere motstand. Motstanden kom uventet på den amerikanske hær, men de skjønnte at skulle de ha en sjanse mot det vietnamesiske folket, måtte de sette inn flere av sine egne tropper, og de fordoblet hæren. Med disse store styrkene satte de igang sitt annet motangrep.

USA's TAP I denne andre tørkeperioden, ble USA tilføyet store tap. Amerikanernes tap var omlag 80 000 mann. Etter denne andre tørkeperioden, har USA ikke klart å sette igang et motangrep.

FNL I denne samme perioden har FNL fordoblet sine styrker, og vårt antall soldater er dobbelt så stort som i fjord. Siden oktober da den nye tørkeperioden begynte, har våre styrker gått til angrep og vunnet den ene seier etter den andre.

Ved Cock Minh falt 3500 av våre fiender, av dem 2000 amerikanere. Ved Dak Tho falt 2800 amerikanere. Disse kampene fortsetter. Tørkeperioden varer fra midt i oktober og til mai, og det blir ennå flere store seire.

Trass i store nederlag fortsetter USA sin kamp, og de snakker om å utvide krigen til Nord-Vietnam, Laos og Kambodja, og de driver utsrakt bombing og beskytning av Nord-Vietnam.

FREDS- KAMPANJE For å dekke over sine planer, har de satt igang en såkalt freds-kampanje. I sin propaganda gjør de bruk av et slikt propagandanummer at de nå vinner store seire i Vietnam. De sprer en bedragerisk optimisme. De har også gjort bruk av metoder slik at de sier det er kontakt mellom FNL og USA. Vi må forsøke å avsløre disse påstandene som løgnaktige. En må gjøre det klart for alle at de opptrapper krigen, og ikke akter å trekke sine tropper ut av Vietnam. Alle påstander om kontakt og forhandlinger med FNL er bare løgn.

Vel, så litt om deres støtte til Vietnam. Dere ønsker å støtte Vietnam, og det skjer best ved å avsløre den amerikanske imperialismen, forlange USA ut av Vietnam, og anerkjennelse av FNL. Støtte til Vietnam må gå ut på å støtte de 4 punktene og programmet til FNL. Dere må få spredd frontens politiske program, det er et viktig dokument.

Nå intensiverer USA krigen mot oss. De ønsker ikke fred, og de ønsker ikke å trekke sine tropper ut. Derfor må dere ikke konsentrere dere om å prate om fred, fordi det på det nåværende tidspunkt vil føre folk bak lyset. Når vi snakker om en løsning, kan dette bare skje på grunnlag av de 4 punktene og FNLs program. Heller ikke må dere snakke om forhandlinger på grunnlag av Geneveavtalen. USA er en meget listig motstander, de sier jo at de bygger på Geneveavtalene. Ved å snakke om Geneveavtalene, må en ha for øye at den bare nevner maronett regimet i Saigon, og FNL faller ut av bildet. Man vil oppløse FNLs armé.

Hvis man allikevel vil minne om Geneveavtalen, må man si at USA skal ut av Vietnam. En må være meget forsiktig når man snakker om det, for det er lett å falle i den fellen USA har satt opp.

Så litt om den materielle hjelpen til Vietnam. FNL står oppe i veldige operasjoner mot USA som koster mye penger. Derfor må dere øke den materielle hjelp, særlig pengehjelp. Som siste punkt foreslår jeg at dere setter dere et mål som dere prøver å nå, summen vil jeg ikke antyde, den får det være opptil dere å fastsette.

arild johansen

KALENDARIUM:

Kalendarium over den militærpolitiske utviklingen i Sørøstasia september til og med desember 1967. Kilder: AP, UPI, FNL's presseformidling, Hsinhua, Le Monde, Herald Tribune, Svenska Dagbladet, Aftenbladet, Arménytt, Corriera della Sera, Arbeiderbladet, Dagbladet og Aftenposten.

1/9: På Nord-Vietnams nasjonaldag sier statsminister Pham Van Dong at USA må innstille bombingene uten krav om liknende tiltak fra motpartens side, hvis det skal bli fredsforhandlinger. "Vi vet meget godt at USA ikke vil forhandle om en løsning etter som USA-imperialismen er aggressiv og krigersk av natur.....Så lenge USA fortsetter sin aggressjon, kjemper vi videre."

2/9: FNL angriper seks forskjellige mål nord i Sør-Vietnam. Cam Lo, Gio Linh, Da Nang-basen og en transport nordvest for Da Nang angripes med raketter, granater og geværild. Dong Ha stormes og 80 amerikanske soldater uskadeliggjøres. Et angrep mot Tam Ky utgjør høydepunktet i en for amerikanerne meget besværlig uke. Den 6/9 angriper FNL igjen Tam Ky, intar byen og holder den i fire timer.

3/9: Presidentvalg i de saigonkontrollerte områdene i Sør-Vietnam. Nguyen Van Thieu og Nguyen Cao Ky velges til president og vise-

president med 35% av de avgitte stemmene. De fleste iakttagere er enige om at valget var en ren bløff. En amerikansk observatør sier at det opplagt var valgfusk. 3-500 000 stemmer regnes for mye. Dessuten ble det framtvunget hundretusentalls stemmer gjennom press fra militære og administrasjon. 15/9 avholdt 5 000 saigonstudenter et protestmøte hvor de kalte valget en farse og fordømte USA's innblanding i Vietnams indre affærer. To aviser i Saigon stenges for å ha publisert kommunistpropaganda.

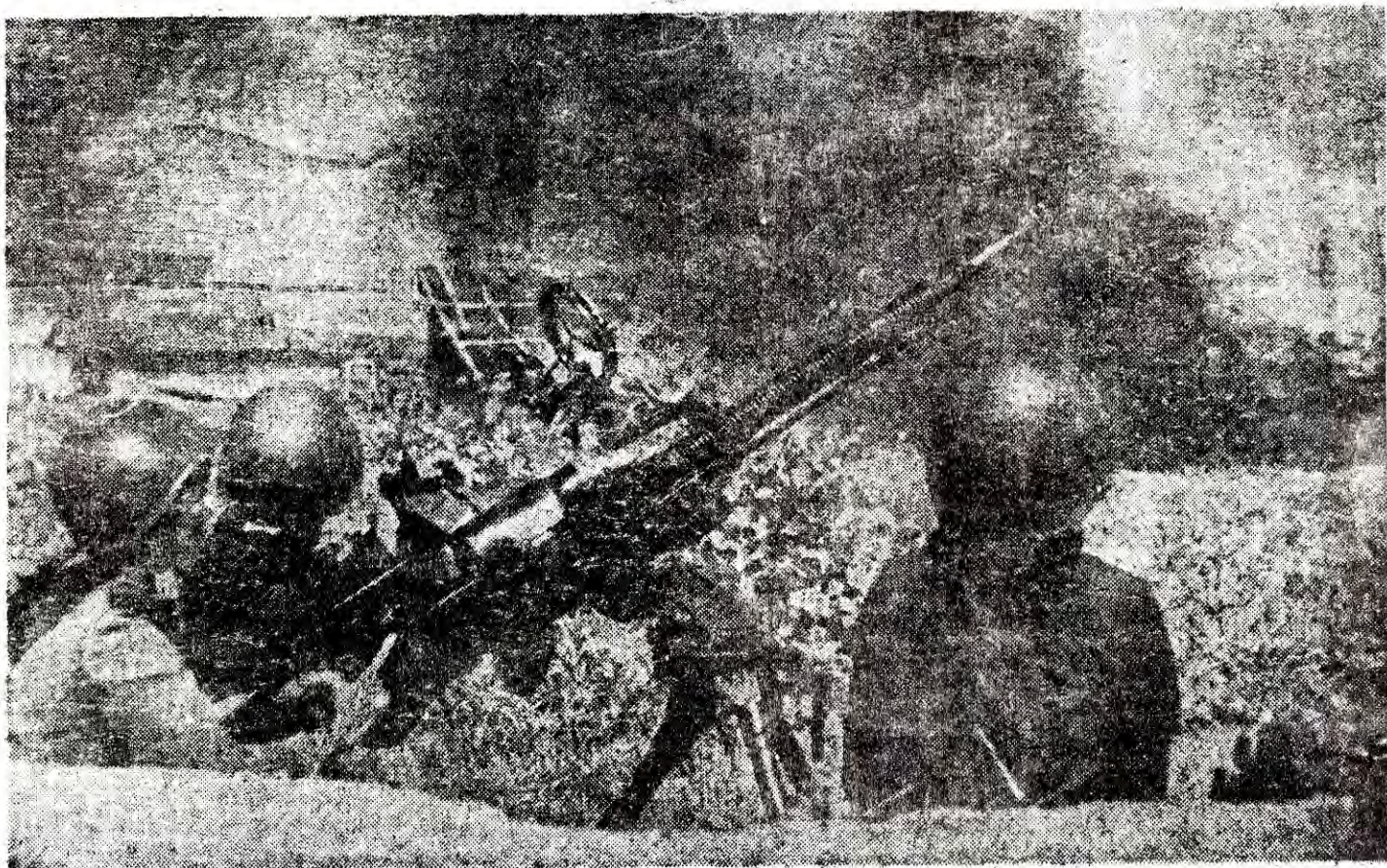
7/9: Ifølge forsvarsminister McNamara skal en seks mil lang mur reises langs den demilitariserte sonen for å forhindre infiltrasjon fra nord. Muren skal utrustes med piggtråd, radar, elektroniske oppsporingsinstrumenter og overvåkingstårn. Den skal strekke seg et stykke inn i Laos.

BOMBINGEN AV NORD-VIETNAM.

18/9: En bro 10 km fra grensen mot Kina bombes.

17/10: Nord-Vietnam meddeler at amerikanske bombefly nr. 2 400 er nedskutt siden bombingene av Nord-Vietnam begynte i 1965.

26/10: Et kraftverk i Hanoi sentrum bombes. Selv splintbomber anvendes. 12 amerikanske fly blir nedskutt.

Kvinnelige luftvernsoldater deltar i forsvaret av Hanoi.

STYRKENE I SÖR-VIETNAM.

I slutten av okt. tilkjennegir flere av USA's satelittstater at de vil sende flere soldater til Vietnam: Australia fra 6 300 til 8 000 mann, New Zealand fra 170 til 546 mann og Thailand fra 2 800 til 12 000 mann.

Samtidig senkes vernepliktsalderen i Sör-Vietnam fra 20 til 18 år, hvilket ventes å medføre en økning av saigon-styrkene med fra 600 000 mann til 700 000 mann.

USA har i slutten av okt. 478 000 soldater i Vietnam. Sör-Korea bidrar med ca. 60 000 mann. Dette er offisielle amerikanske tall. Amerikanske eksperter anslår FNL's styrker til 223 000 mann.

Johnson har lovt general Westmoreland i alt 525 000 mann i Vietnam i løpet av 1968.

CON TIEN.

Harde strider har forekommet i området sør for den demilitariserte sonen våren 1967. Begynnelsen av september ble innledet med en serie angrep av FNL, støttet av artilleri- og granatkasterild, mot USA-festningen Con Tien. Stridene går så smått over til en artilleriduell mellom fortet og nordviet-

namesiske stillinger like nord for sonen.

Etter et innledende angrep mot festningen den 7., overfaller FNL en konvoi og skjærer av veiforbindelsene til Con Tien.

Overfallet blir nå mer intensivt, og de amerikanske troppene blir tvunget til å be om hjelp fra luftvåpenet og artilleriet. FNL angriper med håndvåpen og støttes av granatkastere.

UPI rapporterer 19/9 at situasjonen aldri har vært så nedslående tidligere: "Et amerikansk Dien Bien Phu." De nordvietnamesiske stillingene som bomber Con Tien kan verken slås av fly eller artilleri. Nordvietnameserne har dels tungt artilleri som er helt nedgravet i jorda, dels rörlige små granatkastere: "De vet hvor vi er, men vi vet ikke hvor de er."

Con Tien er nå helt avskåret av FNL og må hjelpes med helikoptere. Under det intensive bombardement synker USA-soldatenes stridsmoral. Festningen beskyttes nå dag og natt, og de amerikanske tapene er store. Som represalier terrorbomber USA Vienth-Linh-provinsen nord for den demilitariserte sonen, og oppfordrer befolkningen gjennom flygeblad å "flykte til sikkerhet i Sör-Vietnam."

Artilleribombardementet av Con Tien fortsetter hele oktober. Veiforbindelsene til basen angripes av frigjøringsarméen, av og til lykkes det å avskære dem helt. Helt siden begynnelsen av slaget har Saigon holdt tilbake tapsrapportene. "Det har åpenbart blitt offisiell praksis å undervurdere antall døde". (AP).

Fem ganger under slaget har USA bombet sine egne stillinger i Con Tien. USA samler nå flere tropper i Quang Tri for å forsterke stillingene der, og erstatte de store tapene. To mil sør for sonen, uten for rekkevidde fra det nordvietnamesiske artilleri, holder USA på å klargjøre en ny stor base. Hit skal sannsynligvis troppene flyttes fra Con Tien.

I følge senator Thruston Martin planlegges en invasjon av Nord-Vietnam; dels over sjøveien, for å ta de nordvietnamesiske stillingene i en kripetangsmanøver.

I løpet av måneden utkjempes kamper langs vei 4 i My Tho-provinsen i Mekong-deltaet. 31/8 avskjærer FNL veier på flere steder og har kontroll over den i en uke. Deretter utkjempes harde kamper da USA- og Saigonsoldater forsøker å gjeninnta veien. Over 2 500 mann blir drept eller såret, 55 militærkjøretøyer ødelegges og 28 båter senkes.

Disse kampene blir virkningsfullt understøttet av geriljaen i Tay Ninh og Thu Dau Mot-provinsene, som heftig angriper transportårene i sør.

30/9 angriper FNL de amerikanske styrkenes hovedlager i Mekong-deltaet, Dong Tam-basen i My Th, samt to baser for Saigonstyrker. 3.-7. oktober angripes igjen vei 4 hvor FNL uskadeliggjør 1 000 USA- og saigonsoldater.

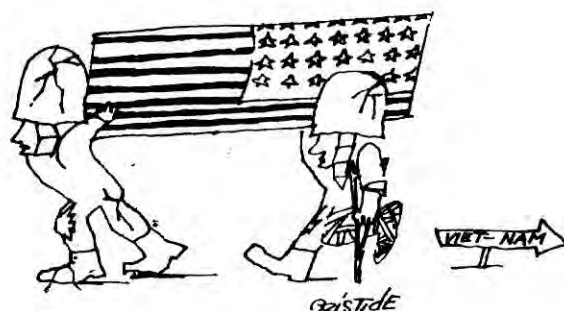
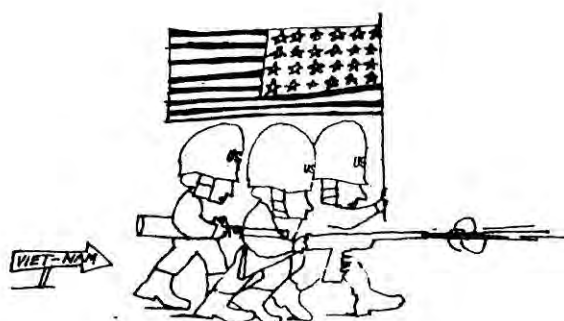
5. november angriper FNL Cai Lay, det største byområdet i provinsen My Tho. Byen ligger ved den strategiske hovedveg 4, 70 km sørvest for Saigon. FNL tar kontrollen over hele byområdet, og uskadeliggjør 800 fiendetropper. Som ledd i kampen, angriper den lokale geriljaen militærbasen ved Binh Due og blokkerer hovedveg 4 mange steder.

DAC TO.

Dac To og Tan Canh var to viktige amerikanske baser som lå tett inntil hverandre i en liten dal omgitt av høye fjell. De dannet et forsvarskompleks i den nordlige del av det vestlige høyplatået. Basene hadde stor strategisk betydning, bl.a. fordi den strakte seg 4 km langs den 14. hovedveg.

Mc Namara: "...våre militære suksesser har oversteget alle forventninger."

Da DaC To ble truet av FNL tidlig i november i år, var amerikanerne tvunget til å sende flybårne styrker inn i området. Resultatet av dette var at den første dagen (4. nov.), ble 120 amerikanere drept eller såret. Den 5. nov. ble enda et amerikansk kompani uskadelliggjort. Kampen varte i 15 min.

Rundt DaC To varte kampene til den 21. nov og med store tap for amerikanerne og mario-nettstyrkene. F.eks. ble et stort ammunisjonsdepot ødelagt. I følge UPI brandt det i et døgn. Depotet var forsyningssentral for de 10 CCC amerikanske soldater som befant seg i området.

19., 20. og 21. nov. kastet FNL de amerikanske angrepene tilbake, og tilføyde amerikanske, flybårne forsterkninger store tap. Etter harde kamper klarte amerikanerne å erobre høyde 875, men bare for å finne høyden forlatt. FNL-soldatene hadde sluppet unna gjennom underjordiske tunneller. 3 500 fiendtropper ble her gjort kampudyktige - av disse var 2 800 amerikanske - og 32 fly ble skutt ned.

21. des. sprenger FNL et to meter stort hull i skroget til den amerikanske lastebåten "Seatrains Texas", sprengningen foregikk 8 km fra Saigon. Båten var fullastet med militært utstyr.

FNL foreslår tre dagers våpenhvile i jula, og gjennomfører den. Etter to dager gjen-nopptar amerikanerne sine bombing-er av Nord-Vietnam med et av de kraftigste angrep i løpet av hele krigen (150 tokter).

Det viser seg at USA også gjennomfører bombe-tokter mot Nord-Vietnam i løpet av våpenhvilen. Nord-Vietnam melder at siden bombing-er mot Nord-Vietnam begynte, er det skutt ned 2 680 fly, av forskjellig slag.

VIETNAMARBEIDET I NORGE

av arild johansen

De første demonstrasjonene mot amerikanernes krigføring i Vietnam fant sted høsten 1965. Noen var lovlige, andre ulovlige. Gjennomsnittlig framrøte var 200-300. Demonstrasjonene fikk hver gang omtale i pressa, som omtalte dem på linje med annet sensasjonsstoff. Den politiske bevisstheten var i begynnelsen ikke så høy. Man reagerte spontant mot bombinga av DRV, og mot USA som verdenspoliti. Vi forsto lite av hvilke krefter som drev USA. Imperialistbegrepet var lite drøftet.

Det tok ikke så lang tid før vi søkte informasjon om Vietnams historie, mest for å stå bedre rustet i diskusjoner, men også av interesse for å få et fundament å stå på. Etter hvert skjønnte vi hva imperialismen var, det økonomiske systemet som for å overleve, utbyttet arbeiderne i de industrialiserte landa, og som sugde rikdommene ut av den tredje verden. Og som i Vietnam tok over den franske kolonialismen og gjorde den på en raffinert måte til sin, og som innsatte sine folk Diem, Ky, Thieu, i et

fortvilt forsøk på å holde det vietnamesiske folket lenket. Samtidig ble vi i stand til å ta åpent FNL's side, nå da vi kjente bevegelsens bakgrunn og målsetting. Dette skjedde i strid med den mer pasifistiske delen av vietnambevegelsen som holdt buddistene snarere enn FNL som representanter for Vietnams folk. Med den økte bevisstheten tok altså vietnambevegelsen åpent parti for FNL.

Solidaritetskomiteen ble dannet 9. des. 1965. Første demonstrasjon ble avholdt i mars '66, inntil da hadde det vært drevet liten utadrettet virksomhet. Löpesedler, brosjyrer og det nye merket "Solidaritet med Vietnam" ble spredd i landet. Olav Rytters brosjyre ble utgitt i et opplag på 10 000, og ble solgt ut på høstparten. Parolene som komiteen ble stiftet på krevde stans i krigshandlingene og respekt for Genev avtalen.

2. Juni 1966: Demonstrasjoner mot Dean Rusk samlet 2000. Det ble endel tumulter og arrestasjoner og Dean Rusk torde ikke vise seg offentlig.

10. des. 1966: Menneskerettighetsdagen samlet omlag 6000 mennesker i et godt organisert og gjennomført tog med påfølgende m te i Folkets hus med bl.a. Andre Isaac Deutscher, Ralph Schouman og Phil Ochs. Parolene var Fred i Vietnam og Forhandlinger på grunnlag av Genev avtalen. Solidaritetskomiteen ble holdt utenfor arrangementet av politiske grunner.

Koalisjonen av politiske ungdoms- og fredsorganisasjoner ble opp st  etter 10. des. Den moderate linja var innhentet av folkeopinionen. Parolen om fred i Vietnam var i ferd med   bli reaksjonær, da man skjønte at USA's prat om fred bare var taktikk for   villede verdens folk.

24. des. 1966: Bøsseinnsamlinger utenfor kirkene. Paroler: "Fred på jorden - også i Vietnam."

2.- 9. april 1967: Vietnamuka. Bøsseinnsamlinger og salg av merker på en rekke steder i landet. Tog 9. april i Oslo med klare paroler samlet 3-4000 mennesker. Meget vellykket m te på universitetsplassen, trass uro blandt en håndfull hundegutter.

1. mai 1967: Mai-dagen ble den hittil største oppmarsjen mot USA's krig. Lokalkomiteene samarbeidet på flere steder i landet med den lokale samorg., og parolene i togene var flere steder "USA ut av Vietnam". Oslo hadde et vellykket tog med 6-7000 deltagere og møte med bl.a. Nguyen Van Dong. I Mo i Rana hadde man et tog med 5000 deltagere, og møte med Finn Gustavsen.

4. juli 1967: Tog i Oslo med ca. 2000 deltagere. M te på Youngstorget med Nguyen Ngoc Dime fra FNL's ungdom og Benjamin Spock. Vellykket m ter i Molde og Fredrikstad.

21. okt. 1967: Som avslutning på den internasjonale Vietnam-uka, var det landsomfattende aksjoner i samarbeid ved SUF, SSF, FF og AUF. I Oslo deltok 1000-2000 i tog. Vellykte møter i Bergen, Lillehammer og Bodø.

Våren 1967 kom det nye merket med teksten: "Med FNL for Vietnams folk."

Landsmøtet 11-12 november.

Det første landsmøtet i sol-koms historie. Representanter fra solidaritetskomiteen og FNL-grupper fra hele landet. Livlig debatt første dag som endte med at det gamle styrets forslag underrepresentasjon for FNL-gruppene i Oslo, falt med 27 mot 4 stemmer. Foredrag og diskusjon om FNL's nye program. Representantene ga meget interessante beretninger om aksjoner på de forskjellige steder i landet.

Den politiske og organisatoriske linja ble inngående diskutert. Meningene som sto mot hverandre, var når det gjelder organisasjon, om vi skulle bygge på de vel etablerte parti- og ungdomsorganisasjonene, eller om det skulle være komiteer som bygget på individuelt medlemskap fra alle, uansett partiavskygning, som støttet parolene som gruppene satte opp. Når det gjelder parolene var det almen enighet om: 1. USA ut av Vietnam. 2. Stans terrorbombingen. 3. Full støtte til FNL. 4. Bekjemp USA-imperialismen.

Det ble ikke fattet noe vedtak angående den organisatoriske eller politiske linja, da landsmøtet mente at diskusjonen burde bringes ut i lagene, slik at det ble skikkelig gjennomdrøftet før den endelige avviselsen skulle taes på neste landsmøte første halvår av 1968.

Vietnambevegelsens motstandere har benyttet seg av uenigheten angående representasjonen til å gi et direkte galt bilde av landsmøtet, for på den måten å skape splittelse i vietnamarbeidet i Norge.

Uttalelse fra landsmøtet etter forslag fra Bergenskomiteen.

"Grunnlaget for vårt arbeid er solidaritet med det vietnamesiske folk som i Frigjøringsfronten i Sør-Vietnam og Den demokratiske republikk Vietnam kjemper for nasjonal uavhengighet, sosial rettferd og bedre kår.

Solidariteter har sammenheng med at vi i vårt eget samfunn står mot krefter som er likeartede og forenet med de krefter som utbytter og kriger mot folket i Vietnam.

Vietnamkrigen avslører hvordan utbytting i dag drives - i det enkelte land, og på tvers av alle grenser: Vietnamesiske generaler forspiller kynisk amerikanske liv, liksom de for å bevare sin utbytterposisjon utleverer sitt eget folk til amerikansk napalm. Den amerikanske industri skaffer seg gigantprofitter på våpenproduksjon betalt av skattebetalere til forfang for utbedring av desperate sosiale forhold i USA selv. Ved siden av den øyeblikkelige profitt, søker storkapitalen på lang sikt å trygge sine investeringer og råvarekilder i den fattige verden, og å kvele utbredelsen av et sosialt system som truer med å oppheve utbyttingen.

Krigen som den amerikanske militærmakt i allianse med den sør-vietnamesiske godseierklasse fører mot det vietnamesiske folk er i sin grusomhet og umenneskelighet et tegn på den moralske forråtnelse som følger av samfunns-tilstandene i USA. Krigen er et klart brudd på de internasjonale avtaler og rettsregler som regulerer forholdet. Geneve-avtalen om Indochina av 1954, FN-pakten og Geneve-konvensjonene om krigens rett er grovt overtrådt. Bombing av landsbybefolkningen med napalm og splintbomber, spredning av avlingsdrepende kjemikalier, rasering av skoler og sykehus, innesperring av folkemasser i konsentrasjonsleirer - disse forbrytelsene har bare en parallell: tyske fascistisk herjinger i enkelte av de østeuropeiske land under den annen verdenskrig.

Desto mer avskyelig blir denne framferd på bakgrunn av den selvrettferdige og hykleriske holdning som krigsforbryterne imtar: De sier seg å kjempe for frihet og folkestyre, mens de i allianse med de innenlandske despoter desperat søker å utrydde de krefter i Vietnam som alene hevder nasjonal selvstendighet og fremmer de folkelige krav. De sier seg å ville fred, mens de hver dag øker krigens omfang og bryter den inngåtte fredsavtale. De sier seg å ville forhandle, samtidig som de benekter at motparten er en mulig forhandlingspartner. En gang for alle har dette avslørt hulheten i deres og deres likesinnedes talemåter.

De krefter i USA som står bak Vietnamkrigen har i lang tid øvet stor innflytelse også på norsk politikk - men her brukes andre midler. Også her har deres målsetting vært å styrke et foreldet samfunnssystem som bygger på utsugning, og å utvide den internasjonale storkapitals maktområde. Det har de oppnådd. Norge er blitt en brikke i deres spill. Vårt land fungerer i NATO-samarbeidet som framskutt base, som øye i blokkstrategier, som våpendepot til bruk i en presset situasjon, som bekymret, men desto mer effektiv talsmann i internasjonale forsamlinger.

Vi krever nå en slutt på vårt lands direkte og indirekte støtte til den amerikanske imperialisme. Det må bli en slutt på vårt lands militære allianse og nære samarbeide med den amerikanske krigsmaskinen.

Det må bli en slutt på at våpen og utstyr overføres fra det norske forsvaret til Vietnam.

Det må bli en slutt på produksjonen av Bulpup-raketter til bruk for amerikanere i Vietnam.

Det må bli en slutt på den norske rederiboikotten av Den demokratiske republikken Vietnam (som står i slående kontrast til redernes pukking på liberalistiske prinsipper: Det må bli en slutt på at Norge opprettholder diplomatiske forbindelser med marionettregimet i Saigon mens Den demokratiske republikk Vietnam ikke anerkjennes som stat.

I stedet for løperguttvirksomheten for amerikanerne må settes en storstilet teknisk og økonomisk hjelp til Den demokratiske republikk Vietnam og Frigjøringsfronten i Sør-Vietnam som i praksis kan vise nordmenns solidaritet med det kjempende vietnamesiske folk.

Kampen i Vietnam er en kamp hvor vi alle er parter. Vi må velge side. Vår egen stilling utpeker imperialistene og utbytterne som fienden.

HILSNINGSADRESSE TIL VIETNAM:

"Den norske solidaritetskomite for Vietnam har avholdt sitt første landsmøte og overbringer med dette sine hilsener til det vietnamesiske folk i sør og nord.

Vi erklærer vår fulle solidaritet med det vietnamesiske folk, hvis kamp mot USA-imperialistene har sammenligning med Norges egen kamp mot Hitler-fascismen.

Vi slutter oss helt og fullt til FNL's 5 og DRV's 4 punkter og vil på dette grunnlag arbeide for Vietnams sak.

Seier for Vietnams folk!

DET NYE STYRET ble Inge Arestad, Björgulf Froyn, Jorun Gullbrandsen, Gunnar Tore Hansen, Eirik Nymoen, Arild Johansen, Svein Johnsen, Ole Kopreitan, Per Olav Marcussen, Arne Pettersen, Rose Seierstad.

Etter landsmøte har det vært stands med bøsse-innsamlinger til Frigjøringsfondet og merkesalg hver lørdag i Oslo.

9.-10. des: Landsomfattende lyssalg. Vietnam-aktivister gikk på dørene og solgte lys under parolen "Hjelp Vietnam - tenk et lys." Støtt FNL." Bøsseinnsamlinger til Frigjøringsfondet flere steder.

10. des: Tog i Oslo 1500 deltakere. Møte på Youngstorgat med taler av Sigbjørn Hølmebakk og Olav Rytter. Parolene "USA ut av Vietnam." "Støtt FNL." "Bekjemp USA-imperialismen."

14. des: FNL's Moskvaambassadør Nguyen Van Dong kommer i anledning av FNL's 7-årsjubileum. Møte med komiteen og arbeidene på Aker's mek. i Oslo. Pressekonferanse, intervju i radio og TV. Åpent møte om kvelden i et fullsatt Ventres hus.

21.-22. des: Gatesalg i Oslo over hele byen lyssalg, merkesalg og bøsseinnsamlinger til Frigjøringsfondet.

24. des: Bøsseinnsamlinger utenfor kirkene i Oslo.

Vietnamaktivister har ofte gjennomført aksjoner utenfor den amerikanske ambassaden i Oslo. 8. des. lenket en gruppe studenter og gymnasiaster seg fast rundt søylen og ropte anti-amerikanske slagord. Ellers har den norske ungdom vist sin avsky mot krigen i Vietnam ved å dekorere gater og murer med anti-amerikanske slagord.

Slik var situasjonen utenfor den amerikanske ambassade i Oslo om ettermiddagen fredag den 8. desember. 12-14 ungdommer lenket seg i protest fast til ambassaden og krevde USA ut av Vietnam.

VIETNAM- BØKER MED MENING

FAKTA OM VIETNAM

Den første og hittil eneste Vietnam-bok på norsk som viser krigens historiske og politiske bakgrunn sett fra alle sider. Ajourført til 1966. (uts. fra forlaget)

Kr. 11,00

William Wilson:
LBJ-BRIGADEN

Soldatens brutale og for-
tvilte hverdag, beskrevet
i den første roman på
norsk fra Vietnam-krigen.

Kr. 9,00

Arthur M. Schlesinger jr.:
DEN BITRE ARVEN

Forfatteren av standard-
verket "De 1000 dagene"
om president John F.
Kennedy leverer et bittert
oppgjør med Johnsons
bombepolitikk.

Kr. 11,00

Sara Lidman:
RAPPORT FRA HANOI

En av Nordens ledende
forfattere skildrer sitt
dramatiske møte med det
nord-vietnamesiske folk.
(Uts. fra forlaget)

Kr. 8,80

Robert Guillain:
RAPPORT FRA SAIGON

Stjernejournalist fra
"Le Monde" avslører
Saigons prostitusjon
og svartebørshandel.

Kr. 6,60

VIETNAM-MAGASINET

Vietnam på en annen
måte. 68 sider med bil-
der og reportasjer av
internasjonale og norske
stjernejournalister, pre-
sentert så overbevisende
at Morgenbladet rasende
trakk sammenlikninger
med Goebbels -
på lederplass.

Nå kr. 3,00

Thich Nhat Hanh:
LOTUSEN I ILDHAVET

Den første norske Vietnam-
boken forfattet av en viet-
nameser. Om buddhistenes
betydning i Sørøst-Asia, og
om deres dramatiske kamp
for et tredje alternativ.

Kr. 9,00

Roman Jasica:
DEN INTERNASJONALE
KONTROLLKOMMISJONEN
I VIETNAM

Hvem bryter Geneve-
avtalen ? Jasica var i
nesten fire år medlem av
den polske delegasjonen
som ble opprettet for å
sørge for at Geneve-
avtalens bestemmelser
ble respektert.

Kr. 2,50

VIETNAMARBEIDET I SVERIGE

av arild johansen

Opptrappingen av krigen i Vietnam førte til en voksende protestbevegelse i Sverige. Under våren 1965 ble det gjennomført flere protesttog mot den amerikanske ambassaden, og mot US Trade Center, (et utstillingslokale for amerikanske firmaer), begge beliggende i Stockholm. De organisasjonene som tok del i demonstrasjonene dannet etter hvert en gruppe for bekjempelse av krigen i Vietnam. De som var med her var: Claité, Svenske Kvinners Studentforbund, Fredskomiteén, Demokratisk ungdom, Komiteén for Ikke-voldsaksjonen og Syndikalistiske Studentforbundet.

Som i Norge ble informasjonene fra krigshandlingene i Vietnam sterkt ensrettede gjennom den svenske pressen, og gruppen besluttet å starte "Vietnambulletinen", for å spre kjennskap til den svenske befolkningen om hva som virkelig skjedde i Vietnam. I mai 1965 utkom det første nummeret, opplaget var omlag 500.

Universitetstrappen i Uppsala hvor vietnamtoget 1.mai blir oppløst.

For å nå ut til befolkningen ble det gjennomført gatedemonstrasjoner med flygebladsutdeling og salg av "Vietnambulletinen". På dette tidspunkt kan den politiske linjen karakteriseres gjennom parolene: USA ut av Vietnam. Støtt FNL.

Oppslutningen om disse parolene skjedde ikke automatisk, men gjennom langvarige ideologiske debatter med passifister av alle slag som ville ha med parolen: Fred i Vietnam gjennom våpenhvile og forhandlinger.

Hösten 1965 skjedde noe som minner om utviklingen i Norge hösten 1967. I Stockholm ble "Arbeidsgruppen for støtte til FNL" konstituert, og FNL-komiteer vokste fram flere steder i Sverige.

Vietnamarbeidet tok seg kraftig opp, noe som viser seg ved at "Vietnambulletinen"s opplag økte fra 500 til 3000. Det ble satt i gang kunst og foto utstillinger. Vietnaminnsamlingen ble startet 1. oktober, og det var mange vellykte demonstrasjoner.

Våren 1966 ble den politiske ideologiske striden igjen ført fram i høysetet. Med stor brask og bram, og med støtte av alle politiske partier ble "Nasjonalinnsamlingen for Vietnam" startet. Den hadde til formål å gi humanitær hjelp til vietnamkrigens offre, og var således en direkte fortsettelse av den passivistiske linjen. Dette var også et forsøk fra de høye herrers side på å skaffe kontrollen over den svenske vietnambevegelsen, som nå begynte å bli et mektig radikaliserende og skolerende redskap for det svenske folk.

Men innsamlingen var dødfødt, da den ikke tok stilling til vietnamkrigens årsaker, og ikke skilte mellom angriper og forsvarer, (1/3 av pengene gikk til Ky), og Nasjonalinnsamlingen ble et stort fiasko, til tross for dens veldig propagandaapparat.

Arbeidet med å avsløre Nasjonalinnsamlingen

bidro til å sette fart i sammensveisingen av den svenske FNL-bevegelsen. I mars 1966 gikk 14 vietnamgrupper sammen, og dannet De Forenede FNL-gruppene. Dermed var det første grunnlaget for arrangementer i landsmålestokk lagt.

Ved De Forenede FNL-gruppenes tredje konferanse 19-20 august 1967, ble den politiske linjen inngående diskutert. Med tanke på vietnamkrigens spredning til Laos og Thailand, og at krigen må sees som et ledd i de verdensomfattende politiske ambisjoner de amerikanske imperialistene har, ikke bare i Asia, men også i Afrika, Europa og Latin-Amerika, noe som har ført til kamper med USA-soldater innblandet, anså konferansen at kampen mot USA-imperialismen måtte intensiveres.

Den svenske Vietnambevegelsens linje kan derfor best uttrykkes i parolene:
USA ut av Vietnam.
Støtt Vietnams folk på deres egne vilkår.
Bekjemp USA-imperialismen.

Den formen og den aktiviteten vi har sett i det svenske vietnamarbeidet, har vært til stor praktisk nytte og inspirasjon for oss i Norge.

Fr. idag har Vietnaminnsamlingen som gir pengene til FNL på deres egne betingelser, kommet opp i 500 000 svenske kroner og "Vietnambulletinen" selges i over 20 000 eksemplarer. Vår plikt er i vårt praktiske arbeid å vise at vi er like gode kjempere for det vietnamesiske folk som våre svenske kamerater.

**oslo bok- og papirhandel
schweigaardsgt. 56 oslo 6**

vi har alle böker om vietnam,
de marxistiske klassikere og
nytt aktuelt sosialistisk
debattstoff.

kan bestilles pr. postoppkrav.

les
FRIHETEN
du også!

avisa med
aktuelt
vietnamstoff

ADRESSER

PÅ VIETNAM-KOMITEER OG FNL-GRUPPER UTENFOR OSLO

ALTA	Reidar Helgesen Elvebakken Alta	NADDERUD	Knut Hellerud Bankvn. 10B Bekkestua
ARENDAL	Bernhard Halvorsen Stensåsvn. 36 Arendal	NARVIK	Magne Mortensen Brugt. 6a Narvik
ASKER GYMNAS	Peter Fredriksen Parkvn, Gullhella Asker	NEDRE EIKER	Thor Skau Sandstranda Krokstadelva
ASKER	Knut Rønning Gjellum terr. 15 Heggedal	PORSGRUNN	Öyvind Lindrupsen Telemark Arb.blad Porsgrunn
BERGEN	Bergenskomiteen for Vietnam Box 2827, Bergen	RÖROS	Öystein Pettersen Röros 99
BODÖ	Steinar Ansnes Langåsen 22 Bodö - Rönrvik	SAGDALEN	Svein Endresen Bergvn. 5 Strømmen
BÆRUM	Pål Ivar Bergersen Heimdalsvn. 22 Jar	SANDEFJORD	Arne Granerød Damvn 11 Sandefjord
FREDRIKSTAD	Kjell Øyatlie Ödegård Guldbergvn. 18 Fredrikstad	SKIEN	Torbjörn Borgerås Stenseid Skien
HARSTAD	Halo Hofsoe jr. Nordlys Harstad	SLEMMESTAD	Rolf Johansen Box 157 Slemmestad
HAUGESUND	Olav Vandeskog Mönstrevåg pr. Haugesund	STAVANGER	Kari Rasmussen Helmer Hansensgt. 6 B Stavanger
HORTEN	Per Kjelling Haakonsgt. 7a Horten	TROMSÖ	Inger Graff Stalheim 8 Tromsö
HAMMERFEST	Odd S. Karlsen Bybo 314 Hammerfest	TRONDHEIM	Finn Fluge Betonglab. NTH Trondheim
LILLESTRÖM GYMNAS	Knut Edvardsen Barlivn. 4 Strømmen	VADSÖ	Harry Westerheim Vadsö
LÖRENSKOG	Arne Pettersen Sorlisvingen 10 Lörenskog	VARDÖ	Odd Lundgren Nordre Lauggt. Vardö
MOSS	Kim Brandstrup Mellösbakken 24c Moss	ÅLESUND	Leikny Åsen Box 66, Åsetranda 11 Ålesund

FRIGJÖRINGSFONDET

for Vietnam ble opprettet av FNL-gruppene ved Universitetet i Oslo, rett etter landsmøtet. Fondets formål er å gi pengestøtte til FNL. Det blir ikke stilt noen betingelse for anvendelsen av pengene (humanitær hjelp etc.), idet man gir FNL full disposisjonsrett over de innsamlede midler.

Da Nguyen Van Dong besøkte Oslo for få uker siden presiserte han viktigheten av å gi FNL pengestøtte. Han foreslo også en uformell konkurranse mellom FNL og Vietnambe-

vegelsen i Norge: For hver uskadeliggjorte USA-soldat i Vietnam skal vi i Norge samle inn en krone. Van Dong sa at man regnet med å uskadeliggjøre mellom 200 000 og 300 000 soldater i 1968.....

Frigjøringsfondet har i høy grad vist seg å være levedyktig. Da Van Dong var i Oslo, fikk han overlevert kr. 1000,- som et første bidrag. Pr. idag er det imidlertid snart samlet inn 20 000 kr. på konto 20 50 32. (Se forøvrig annonse på baksida av dette nummeret).

oslo-arbeidet

Oslo-utvalget for Vietnam representerer over 70 lokale FNL-grupper. Dersom du ønsker å komme i kontakt med en FNL-gruppe på ditt hjemsted, kan du bare kontakte dette utvalget, som vil sette deg i forbindelse med den gruppa som holder til nærmest ditt hjemsted. Adressen er:

Oslo-utvalget for Vietnam
Idungst. 5 Oslo 1
Tlf.: 20 76 84

Gruppene i Oslo driver bl.a. agitasjonsarbeid i sine respektive distrikter, samtidig som de deltar ved gateaksjoner i sentrum. Oslo-utvalget har planer om sterk intensivering i arbeidet med disse aksjonene, og er meget interessert i komme i kontakt med arbeidsvillig mannskap.

etterlyses:

Det er i romjula drevet iherdig arbeide nede på kontoret i den hensikt å omlegge arbeidsordningen, med henblikk på utvidet dugnadsarbeide. Foreløpig ser dette ut til å gå bra, men vi er meget interessert i å komme i kontakt med kamerater som er villige til å binde seg for en bestemt dag (formiddag eller ettermiddag) i uka. Kontakt

Den Norske Solidaritetskomite for Vietnam
Idungst. 5 Oslo 1
Tlf.: 20 76 84

studiesirkel

Fra våre kamerater i Sverige har vi mottatt en studiesirkel på i alt 9 brev om Vietnam. Arbeidet er allerede kommet langt med oversettelse og opptrykking på norsk. Vi regner med at den vil være klar til utsendelse omkring midten av januar. Det er ennå uklart hva prisen pr. komplett hefte vil bli (med kart, opionionsoversikter etc), men antagelig vil den bli rundt kr.5,-. Hermed rettes en oppfordring til alle FNL-grupper og Vietnamkomiteer i Oslo og ellers utover landet om å sette igang studiesirkler lokalt. Send bestilling på studieheftene til Solidaritetskomiteen, men gjør det snart; første opplag vil bli noe begrenset.

for vietnam

På landsmötet i Solidaritetskomiteen 11-12 nov. ble det slått fast at vår viktigste oppgave er å skape en bevegelse i folket som solidariserer seg med FNL, og forlanger USA ut av Vietnam.

Et av de viktigste midlene i vår propaganda er ved siden av stands, demonstrasjoner og bøsseinnsamlinger å spre vårt eget blad, "For Vietnam." Det er en god stund siden siste nummer utkom, men arbeidet har kommet godt i gjenge, og vi regner med å komme med minst 4 nummer i 1968.

Foruten de vanlige numrene har vi planer om å utgi en serie med hefter blant annet med FNL's program, FNL's historie og diktsamlinger om Vietnamkrigen.

Et støtteabonnement på "For Vietnam" og de spesialheftene vi vil sende ut kan tegnes for kr. 10,-. Bestillinger sendes til Solidaritetskomiteens postgirokonto nr. 20 29 81. MERK TALONGEN "FOR VIETNAM" !

Følgende har vært med i arbeidet med dette nummeret av "For Vietnam":

INNHold:

SITUASJONEN	side 2
RUSSELTRIBUNALET	side 3
DET TREDJE AMERIKA	side 7
BALLADEN OM LYNDON	side 8
JOHNSON I ORD - OG GJERNING	side 9
BREV TIL L.B.J.	side 11
MOT USA-IMPERIALISMEN	side 12
FNL-KONGRESS	side 14
IMPERIALISME	side 14
HOVEDPUNKTENE I FNL's PROGRAM	side 15
"VÅRT HAT BLIR TIL ENERGI!"	side 16
NGUYEN VAN DONG	side 18
KALENDARIUM	side 19
VIETNAMARBEIDET I NORGE	side 22
VIETNAMARBEIDET I SVERIGE	side 28
ADRESSELISTE	side 30
DIVERSE SMANOTISER	side 31

Odd Erik Germdundsson, Frode Heskestad, Steinar Hinkel, Lillian Hoffman, Arild Johansen, Harald Minken, Brynjulf Mugaas, Björn Nilsen, Gunnar Nyquist, Knut Are Pettersen, Bent Rognlien, Bente Rønning og mange, mange andre.

**HJELP Vietnam
folk i kampen
mot
USA-imperialismen!**

**FRIGJØRINGS-
FONDET**

20 50 32

